

Hensigt, kan det ikke nægtes, at der i den er noget Gensidigt og Misligt, og at den skæder den personlige Frihed og modarbejder den Ret, som Arbejderne bør have til fri Raadighed over deres Kræfter og til at kunne ned sætte sig, hvor de ville. Naar derimod den samme ærede Landstingsmand har yttret, at det var rigtigt, at et Tilfyn gik over til Politie magten, er jeg fuldkomment enig med ham, ligesom jeg haaber, at ved en ny Communallov vil Soguesforstanderskaberne blive overdraget en større Politie myndighed, end de hidtil have havt, og saa er det ganske i sin Orden, at den Autoritet, som har Udøvelsen af Politie magten, har den fornødne Indsigt med, hvorledes disse Boliger blive benyttede. Det vil navnlig være klart, at, naar der er Noget mod Sædeligheden at erindre, naar det er Løsgangere eller Personer, som ere farlige for den offentlige Sikkerhed, maa Politie magten være berettiget til at anstille Humsundersøgelse og see, hvem det er, der boer der. Det Modsatte kunde ikke være min Mening. Jeg troer, at, hvis man overlader denne Magt til Andre, end til Politie magten, stemmer det ikke med Grundlovens § 86, som siger, „at Boligen er ukraenkelig“. Det forudsættes altsaa, at den ene Borger ikke kan have Ret til at undersøge Boligen eller have Ret til at undersøge, hvem der boer og opholder sig der, naar de ikke have forseet sig mod Politie loven. Der ere til mit Forslag af tvende ærede Landstingsmand stillede 2 Ændringsforslag; det ene er af den ærede 2den Landstingsmand for 7de Valgkreds (Nyholm), og gaar ud paa, at de Ord: „eller paa Grund af specielle Contractsbestemmelser“ udgaae. Hvis dette Forslag bliver vedtaget, staaer efter min Overbevisning Lovens 3—19—7 næsten fuldkomment ved Magt; thi her er jo nærmest sigtet til Fæstebreve, og det er vist temmelig almindeligt, at denne Bestemmelse er optagen i Fæstebrevene, og at Lovstedet i dem er indskræpet Fæsterne, at de ikke maae modtage Indrister tilhuse uden Godseierens Samtykke. Jeg har selv for længere Tid tilbage brugt at sætte denne Clausul i de Fæstebreve, jeg har udstedt, fordi jeg endnu den Gang ikke var kommen til Erfaring om, hvor skadeligt det var for det al-

mindelige Vel at gjøre det. Jeg, som ikke har noget betydeligt Gods, har dog endeel Fæstebreve, som endnu ere gyldige, og der ere vist dog adskillige Fæstebreve, som ere udstedte paa den Maade for ikke lang Tid siden; men der ved vil Loven saagodtsom blive staaende ved Magt, naar Bestemmelsen skal blive ved Magt, naar det udtrykkeligt er indskræpet i disse Fæstebreve, at Fæsterne ikke maae modtage Indrister tilhuse, da dette vistnok som sagt er indskræpet i dem alle. Man har nemlig troet at gjøre dette i den bedste Hensigt; man har troet, ligesom det er gaaet mig, at denne Ret var særdeles gavnlig, for i paakommende Tilfælde at kunne befrie Communerne for at have Personer, som muligt kunde falde paa Fattigvæsenet. Altsaa, hvis dette Forslag skulde blive vedtaget, antager jeg, man kunde sige, at Loven bliver staaende ved Magt for en stor Deel. En anden æret Rigsdagsmand (Schroll) har ligeledes stillet et Forslag, at Ordene „eller Leiere“ skulde udgaae. Der er rigtignok Meget, der taler for det, da det er et Indgreb i Contractsfriheden, det kan jeg ikke nægte; men nu staae disse Ord engang i den provisoriske Lov, og, naar man derfor nu vilde vedtage, at de skulde udgaae i mit Forslag, vilde disse Personers Stilling blive mindre fri, end den er efter den provisoriske Lov. Tillige maa jeg bemærke, at det ikke kan antages for farligt, at lade denne Ret gjælde for Leierne, fordi Godseieren jo har Ret til at opsig dem, hvis de misbruge denne Ret imod Contracten. Hvis de altsaa gjøre Fremleie, maa Godseieren kunne udsige dem med kort Varfel, og dette vil da bevirke, at Leierne ville være forsigtige med at modtage Personer mod Godseierens Dnske. Bliver denne Bestemmelse hævet for Leiernes Vedkommende, vil derimod som sagt deres Stilling blive mindre god og fri, end den var tidligere efter Loven, saa jeg maa holde paa, at mit Ændringsforslag ikke modtager disse Forandringer. Det er blot med Hensyn til Ordspørers Bemærkning om Kjøbstaderne og Kjøbstaderne, at jeg skal bemærke, hvilket han vist ogsaa vil indrømme, at vi ikke ganske kunne slutte fra Kjøbstaderne til Landet. Der ere ganske særegne Forhold paa Landet, hvor-